



Отъ многото пъкъ печати на селскитѣ църковни общини въ Македония ще посоча само печата на прочутото село Ваташа, дѣто, както се рече по-горѣ (стр. 87), е имало българска печатница.

Надписътъ на печата е: **Баташѣ българ (ц)ка црковна општина 1884.**

1861 г.

№ 233.

О х р и д ъ.

Въ охридската махала Кошища се отворило българско училище на 14 февруари 1860 г. То било кръстено на име на славѣнскитѣ просвѣтители. Надъ входната врата, къмъ двора на училището, билъ поставенъ на слѣдната год. мряморенъ надписъ, който още стои на мѣстото си. При сръбското властуване надписътъ е билъ замазанъ съ варъ, за да не буди у гражданитѣ споменъ на българщина. Надписътъ гласи:

† Училище „Св. Кир. и Мет.“ Кошища. Охридъ
г. 1861. Май 6-ий.

1861 г.

№ 234.

С т р у г а.

Срѣщу кжщата на братя Миладиновци въ Струга е запазена и кжщата на стария български дѣецъ въ този край Чакъровъ. Високо, на втория етажъ, откъмъ улицата, още стои старинниятъ български надписъ съ синя боя:

Кжща Стефанова Н: Чакаровъ
15 септември 1861.

1863 г.

№ 235.

Б и т о л я.

Надъ южната врата на историческата въ гр. Битоля долнемахленска църква Св. Недѣля стои хубавъ мряморенъ надписъ, на който се чете:

„Тоя светі храмъ на прѣсветая и славна великомжченица Недѣля се издигнѣ отъ основание съ иждивението на Бълга-